

РЕШЕНИЕ

№ 1071

гр. София, 24.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора
Тафров, като разгледа дело номер **9101** по описа за **2013** година докладвано
от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния
кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и
наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за регулиране на съобщенията, чрез
процесуалния представител юрк. Т., срещу решение от 29.07.2013 г., постановено от
Софийски районен съд, НО, 93 състав по нахд № 17845/2012 г. С решението е
отменено наказателно постановление № 0189/02.05.2012 г., издадено от председателя
на КРС, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв.,
на основание чл. 335 от ЗЕС, за нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 6 от
13.03.2008 г. за универсалната услуга по Закона за електронните съобщения.

Изложените в касационната жалба доводи са за допуснати нарушения на закона по
смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Оспорен е изводът на районния съд за
маловажност на нарушението, извършено от БТК АД. Иска се от съда да отмени
обжалваното решение и да потвърди НП.

Ответната страна, чрез процесуалния представител юрк. И., изразява становище за
неоснователност на жалбата и моли съда да потвърди обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е
неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на
страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е приел за установено, че В. С. била абонат на БТК АД, ползващ географски телефонен номер[ЕИК], който имал неплатени фактури за периода от 08.12.2010 г. до 07.06.2011 г. П. от лицето номер бил първоначално ограничен, а на 08.07.2011 г. закрит, без да бъде уведомено за това писмено, а било включено в автоматично съобщение за предстоящо спиране на услугата. На 12.08.2011 г. В. С. подала молба до КРС, с която искала телефонният й пост да бъде изключен.

Въз основа на установената фактическа обстановка, СРС е достигнал до обоснован извод, че е извършено деяние, осъществяващо състава на административно нарушение по чл. 4, ал. 3 във вр. ал. 2 от Наредба № 6 от 13.03.2008 г. Разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от Наредбата (в редакцията - ДВ, бр. 32 от 2008 г.) предоставя на предприятията по [чл. 3, ал. 1](#) правото да спрат предоставен достъп до обществената си телефонна мрежа и предоставянето на обществени телефонни услуги на абонати в случаи на системно закъснение в дължимите плащания или неплащане на сметки. Съгласно ал. 3 (в редакцията, действаща към датата на извършване на нарушението) от същата правна норма: в случаите по ал. 2 предприятието може да спре достъпа само след изпращане на едномесечно писмено предупреждение до абоната. Следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от Наредбата в последната й редакция (И.. - ДВ, [бр. 77 от 2012 г.](#)) също вменява задължение на предприятията по [чл. 3а](#) да уведомяват крайния потребител с едномесечно писмено предизвестие за възможно последващо спиране на услугата или изключване при неплащане на сметки. Въз основа на събраните от СРС писмени и гласни доказателства се установява по категоричен начин, че [фирма] е спряло достъпа до фиксиран телефонен номер[ЕИК] без да изпрати едномесечно писмено предупреждение до абоната.

След като е установил, че е извършено нарушение на чл. 4, ал. 3 във вр. ал. 2 от Наредба № 6 от 13.03.2008 г. от БТК АД, районният съд е приел, че същото е маловажно, който извод не се споделя от настоящата инстанция. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. В обжалваното решение не се съдържат мотиви относно тези обстоятелства, а приложението на чл. 28 от ЗАНН е обосновано с подадена от абоната молба до КРС на 04.08.2011 г., с която е изразена воля за спиране на номера. Видно е, че от В. С. е подадено заявление до председателя на КРС, но същото е с вх. № 14-00-2873 от 12.08.2012 г., а не както е посочил районния съд от 04.08.2012 г. Следователно, искането за спиране на телефонния номер е подадено един месец след изключването му от [фирма] и не доказва наличие на съгласие на абоната към датата на извършване на нарушението. В случая не е установена от съда липса или

незначителност на вредоносен резултат за абоната. Напротив, прекъсването на предоставяната услуга без предвиденото в нормативен акт писмено предупреждение, предполага наличието на вредни последици за получателя на услугата. Установеното нарушение не е маловажно и тъй като то е типично за вида си, и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид. Ето защо, в случая не са били налице основания за приложение на чл. 28 ЗАНН, което води до незаконосъобразност на решението на СРС и неговата отмяна. Наказателно постановление № 0189/02.05.2012 г. следва да бъде потвърдено.

Воден от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 29.07.2013 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 93 състав по нахд № 17845/2012 г.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 0189/02.05.2012 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 (две хиляди) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.